

[Jeppesen (Drusebjerg).]

stadens Nærhed, og den store nye Færdselsaare langs med Køge Bugt er ogsaa en Foranstaltning, der sikkert vil medføre store Værdistigninger. Under disse Omstændigheder og særlig i Betragtning af den Klage over Skattebyrdens Forøgelse, som stadig lyder, ikke mindst fra Kommunerne herinde, men for øvrigt over det hele Land, vil det være naturligt stadig at have Opmærksomheden henvendt paa de Skattekloder, hvorfra man paa retfærdig Vis kan indkassere nye Værdier, som kan tjene til at nedsætte Skattebeløbene for de øvrige Borgere. Ogsaa dette forekommer mig at være en Grund til at tage forstaaende paa det foreliggende Lovforslag.

Men Venstre melder sig altsaa fra, og Grunden er den samme her, som blev angivet i det andet høje Ting, at man mener, der skal foretages endnu en Omvurdering, før det vil være forsvarligt at føre denne Lovgivning videre. Nu er jeg ganske enig med den ærede konservative Ordfører (Frøkjær) i, at al Vurdering er Menneskeværk; det ærede Medlem har jo en særlig Adgang til at kunne bedømme hele Vurderings-spørgsmaalet, da han er Medlem af Over-Skyldraadet, og jeg skal ikke modsige ham. Men jeg tror, at hvor tidt der end bliver foretaget en Omvurdering af Grundværdierne, vil det stadig lyde, at man endnu ikke er naaet til det rigtige. Hvis vi derfor skal vente, indtil alle, og navnlig alle de, der sælger Jord, erkender, at nu er man naaet til den rigtige Vurdering, vil Venstres Ordfører komme til at vente meget længe. Hvis man derfor erkender — og det har Venstre jo hidtil erkendt —, at Princippet i denne Lovgivning er rigtigt, kan man lige saa godt tage det Skridt, her er Tale om, med det samme, som man kan tage det om 4 eller 5 Aar, for der vil stadig være de samme Tilhængere og navnlig de samme Modstandere. Jeg vilde i hvert Fald meget beklage, hvis vi i Fremtiden skulde træffe Venstres ærede Ordfører i Modstandernes Lejr — jeg vil nødig tro, det skulde blive Tilfældet. Men det er jo ganske vist saaledes her som i saa mange andre store Spørgsmaal, at Venstre efterhaanden er blevet den store Nøler i dansk Politik; man vil ikke erkende, at man er Modstander, man vil kun udskyde Afgørelsen. Men er der noget Forhold, hvor der er Grund til at faa en Afgørelse netop nu, er det netop paa dette Omraade, thi de Værdistigninger, som stadig finder Sted, vilde netop for Tiden finde en udmærket Anvendelse i vore kommunale Kasser, hvor der paa Grund af mange Forhold, ikke mindst

den store Arbejdsløshed, som ganske særlig tynger her i København, vil være rigelig Brug for de Penge, en saadan Reform kunde give.

Den ærede konservative Ordfører vilde godt være med til en Ændring i de nugældende Forhold, hvis man til Grund for den kommende Beskatning lod Værdistigningen konstatere gennem Salg; men naar det ærede Medlem udtaler om Vurderingerne, at de er Menneskeværk, saa kan man jo i høj Grad sige det samme om Salgene og den Værdi, som fremkommer paa Grund af disse. Jeg vil tro, at naar det drejer sig om meget store Beløb, og det gør det jo tidt ved Overdragelse af Grundværdier fra den ene Borger til den anden, vil der være en meget stor Fristelse til at have to Værdier, en officiel og en mere uofficiel. Jeg mener derfor, at hvis man vil den Vej ud, som den ærede Ordfører for de Konservative pegede paa, vil man ikke faa meget ud af en saadan Reform. Som i alle Forhold, hvor det drejer sig om Beskatning og om Udfindelse af Værdier, vil det naturligste være, at det er de offentlige Myndigheder, der foretager en saadan Værdiansættelse. Kun derigen-nem naas det rette Resultat.

Jeg skal slutte disse Betragtninger med paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til hurtig Gennemførelse i det høje Ting.

Finansministeren (Bramsnæs): De to ærede Ordførere for Socialdemokratiet (Ludvig Christensen) og det radikale Venstre (Jeppesen [Drusebjerg]), som har anbefalet Lovforslaget, takker jeg. Jeg ser mig derimod ikke i Stand til at takke Ordførerne for de to andre Partier for deres Stilling til Lovforslaget. De Konservatives Stilling undrer mig ikke; jeg kender den fra Folketingets Forhandlinger, og jeg kender den fra de Synspunkter, man hører fremsat fra den Side, naar dette Spørgsmaal drøftes. Jeg finder ikke denne Stilling særlig klar. Man hævder fra konservativ Side, at man gerne vil være med, naar Værdistigningen er konstateret ved Salg, men ærede konservative Lovgivere maa jo vide, at en saadan Konstatering af Værdistigningen ved Salg ofte forsvinder i Papirerne, saaledes som det blev fremhævet af den ærede Ordfører for det radikale Venstre. Den ærede konservative Ordfører (Frøkjær) er sikkert klar over, at hvis vi vedtog en Lov af denne Art, vilde det bidrage til, at de fremtidige Købekontrakter vilde faa et helt andet Indhold end det, der vilde være Udtryk for den reelle Handel, og jeg ved navnlig ikke, hvorledes